

בס"ד

[הצעה: לומר בניגון של אלי ציון ועריה]

קינה על מאורעות חרבות ברזל

גלי שנאה שוטפים עולמך,
שוצפים צוררים על מקדישי שמך,
רודפים את שלוחיך נושאי דגליך,
באהבה יהי נא עלינו דלוגיך.

השב חטופים, קרא דרור לשבויים,
נטע עקורים באהבת נצחים,
שקם פצועים רומם נדכאים,
נהל עדתך בחסד וברחמים.
מודים אנחנו לך על מדינתנו,
על גאלתנו ועל פדות נפשנו,
מאחדים תוליכנו קוממיות בארצנו,
החש בן דוד משיח צדקנו.

ביום בו שמך התחלל,
לוחמים נאבקו את שמך לגדל,
הבט וראה - מי כעמך ישראל,
חזקנו ואמצנו, ובא לציון גואל.

כברזל לחמו אמיצות ואמיצים,
עדיני נפש מיד צר מגנים,
בגבורתם ראינו תשועת עולמים,
נזקפה קומתנו דור גאולים.

ביום בו נטמאה נחלתנו,
התרה לפרכסום גבורת עמנו,
נפשם בכפם מוסרים גבורינו,
אבינו מלכנו נקם נקמת אחינו!

על שמך הגדול נקרא שמנו,
זוכר ומזכיר ברית אבותינו,
מצפון ומדרום עומדים לכלותנו,
ובריתך עומדת לנו בארצנו.

עריצי פרס יזמו עלילות,
מטחים שלחו לנושאי תפלות,
ספונים ישבו ועיניהם מיחלות,
את נסיך ראו - נורא תהלות.

כנפי רוח, כנפי נשרים,
ראו ראינו ברעיות תילים,
הורים וילדים את יקיריהם מקברים,
חזקם ואמצם עדת אבירים.

שמחת תורה - שמיני עצרת,
נהפך מחולנו לתוגה קודרת;
ביום זה נפראו הגדרות,
ישובי העוטר, אפקים ושדרות.

איכה ארצנו היתה למרמס,
ותמלא הארץ חמאס,
מרצועת עזה מקור הרשע,
משרש חמאס יצא צפע.

איכה במקום שבע הקפות,
נסו על נפשם מאימת חטיפות,
אויב אכזר מצית שרפות,
רוצח, משפיל, בלי להרפות.

איכה במקום תפלת הגשם,
יכר דודי לערוגות הבשם,
שושנים נטבחים, חלול השם,
למרצחים אל תתן יד ושם.

איכה בשנת שבעים ושש,
תמרות עשן דם ואש,
יהודי במחבוא נחרד ולוחש,
תחת ענג שבת קדש.

איכה בני ציון היקרים,
נפלו בידי אנסים ארורים,
מרוטי לחי נתונים למכים,
אחים חטופים בידי חמסים.